

2ο) ΕΚΠΟΛΠΗ Κ'
13 Απριλίου 1967

ΤΣΙΡΙΜΠΙΡΙΜΠΙ

Ανδρέας Ρ. Αλεξάνδρου

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιόγιο μου, λυπείται πολύ, μά μέ κάποιο τηλεφώνημα μέσ ένεπιά-
λεσαν στην τάξι
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Έ μ ε σ :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δηλαδή έμένα, όχι έσένα. Έσύ τί φταίς ; Έγώ έκανα ένα μικρό
τοπογραφικό λάθος, σχεδόν έσήμαντο άλλως τε, μά πρέπει νά τό
έπικυρωθώσω. Τήν περασμένη έβδομάδα πού μιλούσαμε για τό περι-
φημο Πανόραμα του Ζαπκείου, τό έτοποθέτησα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Συμφωνώ : Στην όπισθία είσοδο του Ζαπκείου, πού είναι επέναν
τι στο στάδιο.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Λοιπόν μά εδγενεστιάτη έθηναι έρχόντισσα, του παλαιού καλού
καιρού, μου έτηλεφώνησε ότι τό Πανόραμα, βρισκότανε βέβαια
σ' έκεινα τά μέρη, μά όχι στην πλευρά του Ζαπκείου, αλλά στην
επέναντι πλευρά κυριώς, επί της λεωφόρου 'Ηρώδου του 'Αττι-
κού. Τό Πανόραμα αυτό τό έγόρασε γύρω στα 1910 κάποιος παλιός
έθηναιος) Ζαρίφης, τό κατεβάρισε και έκτισε στην θέσι του τό
μέγαρο Ζαρίφη. Έ έθηναιά κυρία πού κάνει την διόρθωσι, θέλει
νά κρατήσει την έπωνυμία της. "Ας την σεβασθούμε.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Συμφωνώ. Συμφωνώ ότι στην περασμένη έικομπή μιλήσαμε και για
τόν εβέντζο : "Ελα εβέντζο και κατέβα, πάρε τό κερί και φέγγι"
πού τόν είχανε για σήμα κατατεθέν οι κλανόδοι Πανοραματζήδες
δέν φαντάζομαι νά έχωμε και καμιά διόρθωσι και για τόν εβέν-
τζο :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Διόρθωσι όχι, προσθήκη όμως ναί. Διότι τόν εβέντζο Γιόγιο
μου δέν τόν είχανε μόνο οι Πανοραματζήδες, τόν χρησιμοποιού-
σανε για κρέχτη και οι ποντινάδες...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Οι ποντινάδες ; Τί ήτανε κάλι αυτοί ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' αυτοί έπιχειρηματίες του ποδαριού πού γυρίζανε μέ τά

λευκά ποντινάκια της τύχης στις γειτονιές, στις πλατείες και κυρίως στ' αθηναϊκά πανηγύρια.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πή μου πής πώς γινόντουσαν και πανηγύρια στην 'Αθήνα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ονομαστά ήτανε δύο μέλιστα. Τό πανηγύρι του 'Αγίου Παντελεήμονα της όδου 'Αχαρνών και τό πανηγύρι της 'Αγιάς Μαρίας, στο σησέον. Και τή δυό πέφτανε καλοκαίρι κι 'έως γι' αυτό είχανε έπιτυχία. Τί γινόντανε σ' αυτά τά πανηγύρια δέν περιγράφεται...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Θαντάζομαι οι θπαιθριοι πωλητές δεκάδες, ένατοντάδες έως. Κα κουλουρτζήδες, πασατεμπάδες, παγωτατζήδες, λουκουμι και νερό, ό κρέας-μπούζι, άραποσιτάδες, τυροπητέδες, ό τσακατσούνας έδω, φουστινάδες, λεμονατζήδες του πάγου, λοταρτζήδες, γύφτοι με ντέφια και μαϊμούδες, σκοποβολές της καμίζι άρας

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και τό μελένιο...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τί ήτανε τό μελένιο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ένας τύπος που φώναζε : 'Έδω τό μελένιο, μία δεκάρα τό μελένιο... Κρατούσε ένα κοντάρι, σαν κοντάρι σημαίας, στο όποτο ήτανε περιτυλιγμένο ένα όηθεσ λευκό κατεσπεδάσμα όπως τό γλυκό μαστίχα, περιτυλιγμένο όρισειδής. Βέβαια φουσουσε έέρας και ή σκόνη καθότανε επάνω σ' αυτό τό μελένιο που διαλαλούσε ό πωλητής "Όποιος ήθελε ν' αγοράσθ μελένιο, έδουε τήν δεκάρα του και ό πωλητής, έφτυνε πρώτα στο χέρι του, για νά μην κολλήσθ τό μελένιο και άποσπύσε ένα κομματάκι που τό δινε στον έγοραστή.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Κι' έκετνος τό 'τριγυε θατευχαριστημένος άσφαλής. Και βέβαια θα κυκλοφορούσαν και μπαλαβατζήδες, καταΐφατζήδες, γαλεκτομυρεκατζήδες, λουκουματζήδες

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και ή μεγάλη σαχαροπλαστική άττραξιόν...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Αττραξιόν ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Αττραξιόν Γιόγχο μου, ή έξαερωμένη κόκκινη ζάχαρι... Τό σαχαροβαθάκι που βράζονταν έβγαινε από ένα περιστρεφόμενο

μηχανημα... με μία ή δύο δεκάρες, έπειθνες έναν θγνο έξεερ-
μένης ζέχαρης ποδ έλυανε στο στόμα και γινδτενε σάν με παρα-
μέλλα. "Ολοι εδτοί μαζευδντουσαν στα πανηγύρια...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Νελ, αλλά με τά πανηγύρια δημήτρη, γύγαμε έκδ τά ποντικάκια.
Πηγαίνανε και τά ποντικάκια στα πανηγύρια :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Δέν πηγαίνανε μόνα τους τά παιδμοιρα, τά πήγαίνε στο πλουρί
τους δ ποντικάκις, δ οποτος άνερωματέραζε τόν εβένιζο στον γυά-
λινο σαλίνα του λέγοντας τό γνωστόν :

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

"Ήλα εβένιζο και κατέρα - πάρε τό κερί και φέγγε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Τό 'μαδες βλέπω Γιάννη. Και προσέθετε δ ποντικάκις : "Κερί είναι
της μοίρας σας οι θησαυροί - και θποιος δέν ξέρει την τύχη του
δς ερωγ να την βρη... Δυδ δεκάρες για της τύχης τά γραμμένα
ποδ είναι σίγουρα και τυπωμένα...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Κάποιος λοιπόν δά έδινε τίς δυδ δεκάρες. Τί γινδτενε τότε :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

"Ο ποντικάκις έπιανε με τό χέρι του ένα κομμο ποντικάκι ποδ τό
έποκαλοσσε παρασκευέ και τοδ έλεγε : "Ήλα λοιπόν ~~παρασκευέ~~
παρασκευέ - τί έραγε τό στόμα σου τραβέ... Και δδηγοσσε τό
ποντικάκι σε μία θήκη θπου θπήρχαν στειβαγμένα μικρά τετράγω-
να πράσινα χαρτάκια ... θυμάμαι καλή πώς ήτανε πράσινα. Τό
ποντικάκι μύριζε τά χαρτάκια και τελικά τραβοσσε ένα, στο δ-
ποτον ήτανε τυπωμένα μερικά λόγια, ή τύχη του άνδρόπου ποδ
είχε πληρόσει. Διάρρασε να ίδης τί έγραφε τό χαρτάκι αυτό.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Έξοαι πολύ τυχερός, με ή τύχη σου δά φανη έκδ τόν επόμενο
χρόνο. Κάνε υπομονή. Θα γνωρίσης κάποιο πρόσωπο ποδ δέ σου φα-
νη πολύ χρήσιμο. Πρόσεχε μήν τό δυσανεσθήγης. Κάποιε "πλένη σι-
έγαπτι. Τυχερή σου ήμέρα είναι ή τετάρτη. εβόντιζε καθε δουλει
ποδ κάνεις να την αρχίσης τετάρτη για να πηγαίνη καλή.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Αυτό ήτανε. Και δ άνδρωπος εφρυγε εθχαριστημένος.

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καλά, έχω όμως μία άπορία... Τό κοντινάκι δέν τύχαινε καμ-
μιά φορά νά μήν τραβήξῃ κανένα χαρτί ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι. Τό ἄσπρο κοντινάκι πάντα τραβοῦσε ἕνα φύλλο χαρτιοῦ
διότι μέσα στήν δεσμίδα τῶν φύλλων, ἔπληρχαν καί μερικά πού ὁ
κοντινάς τά εἶχε πιάσει πρίν ἔκτο ἀπό λίγο μέ δύο δάκτυλα λιγδια-
σμένα ἔκτο τυρί. Τό κοντινάκι λοιπόν μωριζότανε τό τυρί καί
φυσικά τραβοῦσε τό πράσινο χαρτάκι.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Ολόκληρο σύστημα ἀπέτης. Πενία τέχνες κατεργάζεται. Μπαρζα
ἐποχή ἀφελείας... "Ἦτανε τότε, γύρω στά 1894 ὅταν ἀνέβημε γιά
πρώτη φορά ἐπιθεώρησις στήν "Αθήνα. "Ἐχομε ζαναμιλήσει γι' αὐ-
τήν τήν ἐπιθεώρησι, τό " Λίγο ἔκ' ὄλα " τοῦ Λάμπρου. "Λεῖπει
ὅμως νά μνημονεύσωμε ἰδιαίτερα ἕνα νοῦμερο τῆς ἐπιθεωρήσεως
ἐκείνης, τήν Κυρά μας τήν Δασκάλα, γιατί σ' αὐτό τό νοῦμερο
ἔπαιξε ἡ μεγάλη - ἀργότερα-ἡθοποιός τῆς ἑλληνικῆς σιηνῆς Μαρί
να Κοτοπούλη, σέ ἡλικία τεσσάρων ἢ πέντε ἔτων
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στά 1894, ἔδω κι' ἑβδομήντα τρία χρόνια. Σήμερα θά μᾶς τραγου-
δήσῃ αὐτό τό νοῦμερο ἡ Κλειώ Δενάρδου.
- ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Μόνο μέ πιάνο) 'Ἡ κυρά μας ἡ δασκάλα
πού 'ναι ἄγρια καί καυιά
εἶπε στά κορίτσια τ' ἄλλα
πὼς δέν εἶμαι παστρινιά.
- Εἶν' αὐτά, εἶν' αὐτά
τά παράπονά μας τά φρικτά
ἄκουσ' τα, ἄκουσ' τα
καί τιμώρησέ την ἀδοτηρά.
- Καί ἔμένα πού τῆς εἶπα
πὼς δέν φαίνεται καλή
καθημερινῶς μ' ἔκτύπα
μέ μία βέργα μαρτουλή.
- Εἶν' αὐτά, εἶν' αὐτά
τά παράπονά μας τά φρικτά
ἄκουσ' τα, ἄκουσ' τα
καί τιμώρησέ την ἀδοτηρά.

Μένα μου 'πε ή αντίνα
 μιά καρφίτσα νά τήσπει της βρω
 κι 'έπειδή δέν της τήν βρήμα
 μου 'βαλε κακό βαθμό

Είν'αυτά, είν'αυτά κ.τ.λ.

Κι 'έλλη μιá ήμέρ' έκούμα
 ή δασκέλα μας αυτή
 μου έγέμισε τό στόμα
 μέ πιπέρι στη στιγμή.

Είν'αυτά, είν'αυτά
 τά παρ'απονά μας τά φρικιά
 έκουσ'τα, έκουσ'τα
 και τιμώρησέ 'την άδστηρά.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Αυτή ήτανε ή περίφημη κυρά μας ή δασκάλα όπως μας τήν είπε
 ή κλειώ Δενάρδου κι' όπως τήν τραγούδησε πρώτη ή Παρίνα Κοτο-
 πούλη. Και θά ήθελα νά παραπαλέσω τόν φίλο συνθέτη Τάκη
 'Αθηναίτο που βρίσκεται κοντά μας νά μας πη τήν γνώμη του
 γι' αυτό τό τραγούδι.

Α ΘΗΝΑΙΟΣ

Στίς πρώτες επίθεωρήσεις που παρουσιάστηκαν στην 'Αθήνα, τά
 τραγούδια, τά διάφορα νούμερα δέν είχανε μουσική από υπεύθυνο
 Έλληνα συνθέτη. 'Εγράφοντο στίχοι επάνω σέ ξένες μελωδίες.
 "Έτσι, αυτό τό τραγούδι : 'Η κυρά μας ή δασκαλα δέν είναι πα-
 ρά ένα μοτίβο του "Ορφευμπαχ από τήν υπερέττα του : 'Ορφεύς
 στόν "Αδη, όπως κι' ένα άλλο κωμικό τραγούδι που έκυστήμε τε-
 λευτατά στην ίδια αυτή έκπομπή από τήν τύχη της Παρούλας.
 Οί Έλληνες συνθέτες της εποχής, άφοσιωμένοι στίς καντάδες τους
 δέν μπορούσαν νά συλλάβουν έκούμα τήν έξία του κωμικού τραγου-
 διου. "Άλλως τε τό ίδιο άκριβώς γινότανε και στό έξωτερικό.
 Βλέπομε όλόκληρα βωντεβίλ του Σπρίμα και διαβάζομε ότι τά
 τραγούδια τους, οί στίχοι, είναι προσαρμοσμένοι σέ παλιές με-
 λωδίες. "Όσο γιά τήν ένορχήστρωσι που έκανα προσπάθησα νά εί-
 μαι στό πνεύμα της εποχής.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Η ΕΠΟΡΧΗΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΕΛΣΚΑΛΑΣ

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ   Ξέρεις καὶτι Δημήτρη ; "Ἐχομε καιρό νά πιάσωμε τόν Σουρῆ..."
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Γιάννο, ἀρχίζω νά πιστεῶ πὸς ἔχεις γίνει νοομάντης...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ   "Ὅχι καὶ νοομάντης·
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   "Λοὺ τὶ σοῦ λέω : Νοομάντης· Διότι αὐτὴν τὴν στιγμή σκεπτό-
μουνα νά σοῦ μιλήσω γιὰ τὴν Ἰδρυσι τοῦ πρώτου φρενοκομείου
στὴν Ἀθήνα·
- ΓΙΑΝΝΙΝΗΝΙΣ   Καὶ τί σχέσι ἔχει ὁ Σουρῆς μὲ τὸ φρενοκομεῖο ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Διότι ἔως νά μὴν θυμώμαστε ποτε ἰδρῦθημε τὸ πρώτο αὐτὸ νοση-
λευτικὸ Ἰδρυμα στὴν Ἀθήνα, ἔν δέν εἴχαμε τοὺς σατυρικοὺς στί-
χους τοῦ μεγάλου αὐτοῦ χρονογράφου τῆς ἑποχῆς, στὰ 1834 ἔδω
καὶ ὄγδοντα τρία χρόνια· Ὅριστε, διάβαθε νά δῆς τί γράφει ὁ
Σουρῆς
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ   "Ὁ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν, ὃ εὐτυχῆς ἡμέρα,
νά, τώρα πρεκεὶ ὁ καθεὶς τοῦ ἔστεος πολίτης
νά βάλῃ στὸ μπαλόνι του μὲ κόκκινη παντιέρα
μὲ μὲ χρυσοῦ ἑπιγραφὴ : Ἐρωτῆς Ἀρομοκαΐτης·
φρενοκομεῖον κτίζεται καὶ στὴν σοφὴν Ἑλλάδα !
"Α, ὁ θεὸς ἐφώτισε τὸν χιῶτη τὸν Ἐρωτῆ
καὶ τώρα μέσα στοῦ Δαφνίου τὴν τόση πρασινάδα
θά βρῖσῶμε παρηγοριὰ καὶ ἡ μνήμη του θά εἴῃ...
θέλει λαμπρὸν Πανσώλειον αὐτὸς ὁ κληροδότης
παιῖνας ν' ἀποθέσωσιν εἰς τρίτους οὐρανοὺς !
ἠδρέθη μέσ' τοὺς χιῶτηδες, μὲ γνῶσι καὶ ἕνας χιῶτης
καὶ ἐσκέφθη ὁ μεγάλος του καὶ πρακτικὸς του νοῦς,
πὸς μέσα στὴν Ἑλλάδα μας ποὺ πλημμυροῦν τὰ φῶτα
φρενοκομεῖον θά πρεπε νά γίνῃ πρώτα πρώτα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Καὶ αὐτοὶ οἱ στίχοι τοῦ Σουρῆ ἐγράφησαν στὰ 1834, ἐπὶ τὴν
ἑορτὴ τῶν θεμελίων τοῦ κτιρίου, τὸ ὅποτον ἔρχισε νά λειτουργῇ

θαστερα από τρία χρόνια • Πάλιστα, τόν πρώτο χρόνο της λειτουργίας του, σημειώθηκε ένα χαρακτηριστικό γεγονός• Κάποιο πρωτ., ή διευθυνσις τουθ φρενοκομείου, είδοποίησε τήν 'Αστυνομία 'Αθηνών ότι είχανε αποδράσει τέσσερις επικίνδunami τρελλοί... Τήν είδησι τήν άνεκοίνωσαν οι έφημερίδες και οι άθηναίοι τρομοκρατήθησαν• Ουσιαστικά ή 'Αστυνομία έτέθη επί τό έργον μέ τήλο• "Έπρεπε να βρεθούν οι τέσσερις επικίνδunami τρελλοί•

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καί ή 'Αστυνομία τά κατάφερε ; Τους βρήκε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Η περιπέτεια Γιάννο μου τέλειωσε μέ περιφανή νίκη της 'Αστυνομίας, διότι έως τήν έπομένη, από τους τέσσερις τρελλούς που είχανε αποδράσει, είχανε συλληφθετ δεκατέσσερις παρακαλώ•

ΓΙΑ ΝΙΑΝΗΣ "Ήτανε ή άνέμελη έποχή της Πιέλλ' 'Επόν' όπως τήν βαφτίσανε οι γάλλοι• 'Η έποχή που ήρχιζε να μεσουρανή τό φραντσέζικο βάλς σάν έντίθεσις προς τό βιεννέζικο και φυσικά, τά κήματα τουθ βάλς φτάνανε και στην κοσμική μικρή 'Αθήνα που ήθελε να μιμηται καθε ξενικό• "Ένα άπ'αυτά τά βάλς που έχάλασε κόσμο στην έποχή του ήτανε τό Τσιριμπριμπί, γραμμένο από Ιταλό συνθέτη• 'Η κλειώ Δενάρδου θα τό θυμίσω στους ήπρωατές μας•

ΔΕΚΑΡΑΟΥ (μόνο μέ πιάνο)

Οι γυναίκες κοροϊδεύουν
έχουνε καρδιά σκληρή
και τους άνδρες τους παιδεύουν
μέ μία λέξι πονηρή•

"Έχουν κι'οι μικρές ξυπνήσει
και σε μία παρεντροπή
καθε μία τους θ'άπαντήσω
και στον άντρα μέ τρόπο θα πη :

Τσιριμπριμπίγ (τρεις φορές)

Τσιριμπριμπίγ τά λόγια αυτά
τά χωρατά
είναι κουτά

Τσιριμπριμπίγ και να τά λές
σ' άλλες πολλές
κιο καρδαές

Τσιριμπιριμπι , δέν μέ γελας
 κι' έν μου μιλας
 εΐσαι μιλας,
 Τσιριμπιριμπι - τσιριμπιριμπι
 και άλλοσ αυτά νά τά πουλας.

2 ον.

Τώρα οι ένδρες νοιάσο ν τρέλλα
 βλέπουν τήν ζωή θαμπή
 σάν τους λέγ μία κοπέλλα
 τσιριμπιριμπιριμπι...
 Είναι βρυησις στη μόδα
 για τήν κάθε έδραντροπιά
 κι' όλοι έλτ και παρ ά όδα
 ή γυναίκα έξόπνησε πιά...

Τσιριμπιριμπι... (τρεις φορές)

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Ο φίλος μας ό Τάκης 'Αθηναϊός τί γνώμη έχει για' αυτό τό

Τσιριμπιριμπι :

Α ΘΗΝΑΙΟΣ

θά είναι ίεροσυλία νά κρίνω ένα τραγούδι που τό έχουν κρίνει
 και επιβάλλει στην παγκόσμια συνεξόηση οι δεκαετηρίδες. 'Από-
 μη και σήμερα τό άκουσε συχνά από ξένους και από τον δικό μας
 ραδιοφωνικό σταθμό, γιατί είναι κειμήλιο μιας περασμένης γεν-
 νεας, μέ κειμήλιο ζωντανό, όροσερό και άνεπηρέαστο. Μέ τέ-
 τοιες άντιλήψεις δέν κεραιόπαλα ξεφυγα πολύ στην σύγχρονη
 ένορχήστρωσί του από τήν κλασική του γραμμή. 'Ακουστε την
 παρακαλώ.

ΕΚΤΡΑΧΕΙΤΑΙ Η ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΣΙΡΙΜΠΙΡΙΜΠΙ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Πιάγνο μου, θά σου κάνω μία έκπληξι... Δέν είμαι μουσικός
 αλλά θά μερδευτώ λίγο μέ τό βάλς...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

θά χορέψης βάλς Δημήτρη ; θά 'πρεπε νά 'χωμε τηλεόρασι νά δψ
 ό κόσμος τό θέαμα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Μην κοροϊδεύεις Γιάννο. Δέν πρόκειται νά χορέψω έγώ βάλς, έλλά
 νά χορέψω τήν λέξι βάλς. Βέβαια γερμανικό είναι τό βάλς
 και φυσικά γερμανικό και τό ύνομά του, από τό ρημα βάλτσεν

πού σημαίνει : περιστρέφομαι, περιδινούμαι. "Άλλως τε καί τόν χορό βάλς, οί παλαιοί τόν μεταφράζανε έλληνικά : στρόβιλο. Γερμανική λοιπόν ή λέξις βάλς, αλλά ένας παλαιός Έλληνας λεξικογράφος καί έλληνιστής, ό σοφός Σπαρλάτος Βυζάντιος επιμένει ότι τό γερμανικό ρήμα βάλτσεν, προέρχεται από τό έρχατο έλληνικό ρήμα β α λ λ έ ζ ε ι ν πού έχει τήν σημασία του περιστρέφεσθαι, του περιδινεσθαι... Τί λές γι' αυτό ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Εμπλήσομαι πραγματικά. "Όμως τίποτε όέν είναι άπίθανο. Τόσες καί τόσες νέες λέξεις έχουν ρίζες ελληνικές, ός τήν έχω καί τό βάλς, ό στρόβιλος τών ~~ελληνικών~~ παλαιότερων.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί γιά νά φύγωμε από τόν στρόβιλο, γιά νά μήν ζαλιστούμε, μιά καί βρεθήκαμε στά οινόπεδα της Ιταλικής μουσικής ός θυμηθούμε καί κάποιο άλλο Ιταλικό τραγούδι πού έγινε πολύ της μόδας στην 'Αθήνα : τό "Οί Καρί...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τό "Οί Καρί... Μεγάλη επιτυχία της καλής εποχής. "Η κλειώ άσφαλώς τό ξέρει κι' αυτό...

ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μόνο μέ εμένα) "Οί Καρί, Οί Καρί...

ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΑΝΕΥ ΕΝΔΙΑΜΒΕΣΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ Η ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κομίζω Γιάννη πώς είπαμε έριετή γι' αυτό. "Αρεβούαρ πάλι γιά τήν έρχόμενη Πέμπτη, τήν Έδια άρα...